

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 marca 2021 roku

Sąd Okręgowy w Warszawie XVII Wydział Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów

w składzie:

Przewodniczący: **Sędzia SO Jolanta Stasińska**

Protokolant: sekretarz sądowy Wioleta Banaszek

po rozpoznaniu w dniu 24 lutego 2021 roku w Warszawie

na rozprawie

sprawy z odwołania Zakładu (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G.

przeciwko Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki

o wymierzenie kary pieniężnej

na skutek odwołania Zakładu (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 2 lipca 2019 roku, Nr (...)(...)

1. uchyla zaskarżoną decyzję,
2. zasądza od Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki na rzecz Zakładu (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. kwotę 837,00 zł (osiemset trzydzieści złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sędzia SO Jolanta Stasińska

Sygn. akt XVII AmE 272/19

UZASADNIENIE

Prezes Urzędu Regulacji Energetyki decyzją z dnia 2 lipca 2019 roku numer (...), na podstawie art. 56 ust. 2, art. 56 ust. 1 pkt 3a i art. 56 ust. 6 i 6a, w związku z art. 11 i art. 11d ust. 3 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2019 r., poz. 755 i 730), w związku z § 5 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 lipca 2007 r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu wprowadzania ograniczeń w sprzedaży paliw stałych oraz w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub ciepła (Dz. U. z 2007 r., Nr 133, poz. 924), oraz na podstawie art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r., poz. 2096 ze zm.) w związku z art. 30 ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne, po przeprowadzeniu wszczętego z urzędu w dniu 4 marca 2019 r., na podstawie art. 56 ust. 1 pkt 3a ustawy – Prawo energetyczne, postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia przedsiębiorcy Zakład (...) sp. z o.o., NIP: (...) kary pieniężnej za niestosowanie się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej wprowadzonych w dniach 10 – 31 sierpnia 2015 r., orzekł, co następuje:

1. Zakład (...) sp. z o.o. w dniach 10-12 sierpnia 2015 r., w odniesieniu do obiektu zlokalizowanego pod adresem: ul. (...), (...)-(...) G., naruszył obowiązek stosowania się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej wynikający z art. 11 i art. 11d ust. 3 ustawy – Prawo energetyczne, co podlega karze pieniężnej określonej w art. 56 ust. 1 pkt 3a tej ustawy.

2. Za działanie wymienione w punkcie 1 wymierzam przedsiębiorcy Zakład (...) sp. z o.o. karę pieniężną w kwocie 34 273,00 zł (słownie: trzydzieści cztery tysiące dwieście siedemdziesiąt trzy złote zero groszy).

Od wyżej wymienionej decyzji powód Zakład (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. złożył odwołanie. Zaskarżył decyzję w całości.

Zaskarżonej decyzji zarzucił:

1. naruszenie przepisów prawa materialnego, tj. art. 56 ust. 6a ustawy – Prawo energetyczne poprzez jego niewłaściwe zastosowanie, skutkujące uznaniem, iż stopień szkodliwości czynu popełnionego przez Skarżącego nie był znikomy, a tym samym, że nie została spełniona ustawowa przesłanka do odstąpienia od wymierzenia kary,
2. naruszenie przepisów prawa materialnego, tj. art. 56 ust. 6 ustawy – Prawo energetyczne poprzez jego niewłaściwe zastosowanie, a w konsekwencji – niewzięcie przez organ pod uwagę wszystkich przesłanek mających wpływ na wymiar kary wymienionych we wskazanym powyżej przepisie, co skutkowało nałożeniem na skarżącego kary pieniężnej, względnie – wymierzenie jej w wysokości większej, niż konieczna dla osiągnięcia celu nałożonej kary,
3. błąd w ustaleniach faktycznych polegający na ustaleniu wysokości orzeczonej wobec skarżącego kary finansowej na podstawie wartości najwyższej możliwej ceny rozliczeniowej za 1 MW energii elektrycznej na rynku bilansującym z dnia 7 stycznia 2016 roku, w sytuacji, gdy zarzucane skarżącemu naruszenia miały miejsce od dnia 10 sierpnia 2015 roku, tj. ponad 4 miesiące wcześniej,
4. błąd w ustaleniach faktycznych polegający na przyjęciu, że wymierzona kara w kwocie 34.273,00 zł, jak i podstawa jej wymiaru (podwojona wartość najwyższej możliwej ceny rozliczeniowej za 1 MW energii elektrycznej na rynku bilansującym w dniu 7 stycznia 2016 roku – 3.000,00 zł) nie są rażąco wygórowane i stanowią karę adekwatną z punktu widzenia naruszeń dokonywanych przez Skarżącego.

W oparciu o powyższe wniósł o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i odstąpienie od wymierzenia skarżącemu kary oraz zasądzenie kosztów postępowania na rzecz Skarżącego, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Pozwany Prezes Urzędu Regulacji Energetyki wniósł o oddalenie odwołania oraz o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Pozwany podtrzymał stanowisko zawarte w treści decyzji.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił następujący stan faktyczny:

Dostawa energii elektrycznej na rzecz Zakład (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. była realizowana w oparciu zawartą z (...) S.A. umowę o świadczenie usług dystrybucji nr (...) z dnia 17 czerwca 2015 r. (k. 16-20 akt adm.)

Informacje o wielkości danych dotyczących Odbiorcy wynikające z Planu wprowadzania ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej, które dotyczyły Odbiorcę w okresie od 10 do 31 sierpnia 2015 r., zostały przekazane Odbiorcy przez (...) w piśmie z dnia 28 sierpnia 2014 r. (k. 23 akt adm.)

(...) S.A. w dniu 10 sierpnia 2015 roku wydały komunikat, iż w związku z obniżeniem dostępnych rezerw zdolności wytwórczych poniżej niezbędnych wielkości, spowodowanych m. in. wyjątkowo wysokimi temperaturami i niskimi stanami wód w zbiornikach wodnych i rzekach, stwierdziły wystąpienie zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej w rozumieniu postanowień art. 3 pkt 16d ustawy - Prawo energetyczne wprowadzając, na podstawie art. 11c ust. 2 pkt 2 tej ustawy, od godz. 10:00 dnia 10 sierpnia 2015 r, ograniczenia w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej. Jednocześnie, w dniu 10 sierpnia 2015 r. (...) S.A., działając na podstawie art. 11c ust. 3 ustawy - Prawo

energetyczne, powiadomiły Ministra Gospodarki (obecnie: Minister Energii) i Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki (dalej: „Prezes URE”) o wystąpieniu zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej, podjętych działaniach i środkach w celu usunięcia tego zagrożenia i zapobieżenia jego negatywnym skutkom oraz zgłosiły Ministrowi Gospodarki konieczność wprowadzenia ograniczeń na podstawie art. 11 ust. 7 ustawy - Prawo energetyczne, tj. w trybie wydania przez Radę Ministrów rozporządzenia o wprowadzeniu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej do dnia 31 sierpnia 2015 r. Rada Ministrów w dniu 11 sierpnia 2015 r. wydała Rozporządzenie w sprawie wprowadzenia ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej, które zostało opublikowane w Dzienniku Ustaw pod poz. 1136 i wprowadziło te ograniczenia w okresie od dnia 11 sierpnia 2015 r. od godz. 24:00 do dnia 31 sierpnia 2015 r. do godz. 24:00. (okoliczności bezsporne)

Po ogłoszeniu ograniczeń w dniu 10 sierpnia 2015 roku Odbiorca jako spółka zajmująca się produkcją mięsa podjęła działania ograniczające produkcję. Całkowite wygaszenie działalności w czasie ograniczeń nie było możliwe z uwagi na konieczność korzystania z urządzeń chłodniczych, aby zapobiec zepsuciu mięsa. Odbiorca przed 2015 rokiem podejmował działania zmierzające do zwiększania mocy dostarczanej energii, z uwagi na to, iż spółka pozostawała w fazie wzrostu i rozwoju działalności. (zeznania T. K. w charakterze strony powodowej – k. 64v-65)

Na wezwanie Prezesa URE (...) S.A. (dalej: (...)), do której sieci Zakład (...) sp. z o.o. (dalej: „Odbiorca”), jest przyłączony, pismem z dnia 22 lipca 2016 r. przedstawił zbiorcze dane wskazujące na stopień niedostosowania się odbiorców ujętych w Planie wprowadzania ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej obowiązującym w dniach od 10 do 31 sierpnia 2015 r. do wprowadzonych ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej. Na podstawie powyższych danych zostały wygenerowane informacje wskazujące na stopień niedostosowania się Odbiorcy do wprowadzonych w dniach 10 – 31 sierpnia 2015 r. ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej w odniesieniu do punktu poboru energii elektrycznej zlokalizowanego pod adresem: ul. (...), (...)-(...) G. (dalej „obiekt Odbiorcy”). Wartość przekroczenia przez Odbiorcę dopuszczalnego poboru mocy (MW w godzinie) w poszczególnych dniach wyniosła:

1. w dniu 10 sierpnia 2015 r. wynosiła łącznie 11,2976 (MW w godzinie);
2. w dniu 11 sierpnia 2015 r. wynosiła łącznie 0,0182 (MW w godzinie);
3. w dniu 12 sierpnia 2015 r. wynosiła łącznie 0,1088 (MW w godzinie).

Łącznie dla wyżej wymienionego okresu Odbiorca przekroczył 11,4246 MW w godzinie. (k. 4-5 akt adm.)

Pismem z dnia 4 marca 2019 r. Prezes URE zawiadomił Odbiorcę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej wzywając go jednocześnie do zajęcia stanowiska w sprawie, tj. w szczególności do złożenia wyjaśnień dotyczących powodów niedostosowania się przez Odbiorcę do wprowadzonych ograniczeń, a także nadesłania kopii wszelkich dokumentów mogących stanowić dowód w sprawie. W szczególności Odbiorca został wezwany do ustosunkowania się do przekazanych mu informacji otrzymanych przez Prezesa URE od (...) wskazujących na stopień niedostosowania się Odbiorcy do wprowadzonych w dniach 10-31 sierpnia 2015 r. ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej. (k. 1-2 akt adm.)

Pismem z dnia 13 marca 2019 r. Odbiorca przedstawił Prezesowi URE swoje stanowisko w sprawie wskazując w szczególności, że Zakład (...) Sp. z o.o. jest ubojnią, posiada chłodnię poubojową, dział rozbioru, konfekcji, własną chłodnię składową towaru, utylizację produktów ubocznych rozbioru i skonfiskowanego przez Powiatowego Lekarza Weterynarii mięsa oraz magazyn żywca. Ubój, rozbiór i dalsza obróbka mięsa odbywają się w temperaturze do 5°C z uwagi na troskę o jego jakość i ochronę przed ewentualnym zepsuciem. Utrzymanie odpowiedniej temperatury w pomieszczeniach ubojni jest konieczne. Ograniczenie poboru mocy do 20 stopnia, tj. do poboru 0,500 MW, skutkowałoby popsuciem mięsa, będącego w różnej fazie obróbki. W chłodni składowej na dzień 31 lipca 2015 r. znajdowało się 4.691.299,97 kg mięsa. Wskazał również, że przez blisko połowę okresu trwania wprowadzonych ograniczeń, Stronie udawało się pomimo powodowanej troską o stan środowiska naturalnego konieczności zapewnienia ciągłości pracy zakładu, unikać naruszania ograniczeń, jednak ze względu na charakter prowadzonej

w przedsiębiorstwie działalności gospodarczej, nie było możliwe całkowite, zgodne z Rozporządzeniem ograniczenie zużycia energii. W ocenie pełnomocnika Strony, biorąc pod uwagę całokształt dotychczasowej argumentacji, nie ma podstaw od ukarania (...) Sp. z o.o. karą finansową, zgodnie z treścią art. 56 ust. 6a. (k. 10-15 akt adm.)

W trakcie postępowania administracyjnego Prezes URE wzywał Odbiorcę oraz (...) do nadesłania dodatkowych informacji i dokumentów zmierzających do wyjaśnienia sprawy, a w szczególności do weryfikacji przedstawionych Prezesowi URE przez (...) danych dotyczących stopnia niedostosowania się Odbiorcy do wprowadzonych ograniczeń. (k. 30, 34, 35-69 akt adm.)

Pismem z dnia 17 czerwca 2019 r. zawiadomiono Odbiorcę o zakończeniu postępowania dowodowego w niniejszej sprawie i poinformowano o możliwości zapoznania się z zebrany materiał dowodowy w terminie 7 dni od dnia doręczenia tego pisma z jednoczesnym pouczeniem, że niezapoznanie się w powyższym terminie z aktami sprawy zostanie uznane za rezygnację z możliwości wypowiedzenia się w sprawie zgromadzonego materiału dowodowego. (k. 70 akt adm.) W wyznaczonym terminie Odbiorca nie skorzystał ze swego uprawnienia. (okoliczność bezsporna.)

Odbiorca osiągnął w 2018 roku przychód w wysokości (...) zł. (k. 24-25 akt adm.)

W dniu 2 lipca 2019 roku Prezes URE wydał decyzję Nr (...) (...) (k. 75-83 akt adm.)

Powyższy stan faktyczny został ustalony w oparciu o dowody z dokumentów, w tym zgromadzonych w postępowaniu administracyjnym, które nie były przez żadną ze stron niniejszego postępowania kwestionowane.

Sąd dał wiarę zeznaniom T. K. w charakterze strony powodowej, z uwagi na ich spójność.

Postanowieniem z dnia 24 lutego 2021 roku Sąd na podstawie art. 235² § 1 pkt 2 k.p.c. pominął dowód z opinii biegłego sądowego do spraw technologii żywienia, lub bezpieczeństwa żywności i żywienia na okoliczność ustalenia, jaki byłby wpływ niemożności utrzymania w zakładzie powoda właściwych temperatur dla przechowywanej i znajdującej się w produkcji żywności, gdyż są to okoliczności bezsporne oraz niewymagające pozyskania wiedzy specjalnej.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 11 ust. 1 ustawy - Prawo energetyczne w przypadku zagrożenia:

- 1) bezpieczeństwa energetycznego Rzeczypospolitej Polskiej polegającego na długookresowym braku równowagi na rynku paliwowo - energetycznym,
- 2) bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej,
- 3) bezpieczeństwa osób,
- 4) wystąpieniem znacznych strat materialnych

- na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części mogą być wprowadzone na czas oznaczony ograniczenia w sprzedaży paliw stałych oraz w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub ciepła. Zgodnie natomiast z ust. 6 Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady i tryb wprowadzania ograniczeń, o których mowa w ust. 1, biorąc pod uwagę znaczenie odbiorców dla gospodarki i funkcjonowania państwa, w szczególności zadania wykonywane przez tych odbiorców; zaś zgodnie z ust. 7, Rada Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw energii, w drodze rozporządzenia, może wprowadzić na czas oznaczony, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części, ograniczenia w sprzedaży paliw stałych oraz w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej i ciepła, w przypadku wystąpienia zagrożeń, o których mowa w ust. 1.

Zgodnie z art. 11c ust. 2 pkt 2 ustawy - Prawo energetyczne, w przypadku powstania zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej, operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego lub systemu połączonego elektroenergetycznego może wprowadzić ograniczenia w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej na terytorium

Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części do czasu wejścia w życie przepisów wydanych na podstawie art. 11 ust. 7, lecz nie dłużej niż na okres 72 godzin. Z treści powyższego przepisu wynika, iż w przypadku powstania zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii do kompetencji OSP na mocy tej ustawy należało wprowadzenie ograniczenia w dostarczaniu i poborze energii, na okres nie dłuższy niż 72 godziny. W dalszej kolejności ustawodawca przewidział, w treści art. 11d ust. 3 tej ustawy, iż w okresie występowania zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej operatorzy systemu elektroenergetycznego mogą wprowadzać ograniczenia w świadczonych usługach przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej, w zakresie niezbędnym do usunięcia tego zagrożenia. Doprecyzowanie okresu na jaki OSP może wprowadzić przedmiotowe ograniczenia zostało zawarte treści art. 11c ust. 2 pkt 2 ustawy - Prawo energetyczne. Treść przedmiotowych regulacji prawnych tj. art. 11 c ust. 2 pkt 2 i 11 d ust. 3 ustawy - Prawo energetyczne pozostaje w ścisłym związku, albowiem dopiero łączna ich treść określająca podstawę do wprowadzenia ograniczenia przez OSP okresie występowania zagrożenia tj. art. 11 d ust. 3 oraz określająca możliwy okres, czemu służy art. 11c ust. 2 pkt 2, którego stosowanie jest możliwe już w sytuacji powstania zagrożenia, umożliwi skuteczne wprowadzenie przedmiotowego ograniczenia przez OSP, tj. w ściśle organicznym czasie i na ściśle określonym terytorium. Niewątpliwie zaś fakt „występowania zagrożenia” wynika wprost z treści komunikatu OSP, w którym stwierdził „wystąpienie zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej”. Wskazać przy tym należy, iż jedynie realizacja działań z zachowaniem przedstawionej wyżej kolejności umożliwiła uzyskanie podstawowego celu powołanej ustawy, jakim jest zapewnienie bezpieczeństwa energetycznego w kraju.

Bezsporna była okoliczność, iż powód nie należy do kręgu podmiotów, które w myśl §6 ust. 1 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 lipca 2007 roku w sprawie szczegółowych zasad i trybu wprowadzania ograniczeń w sprzedaży paliw stałych oraz w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub ciepła (Dz.U. z 2007r., Nr 133, poz. 924), podlegają ochronie przed wprowadzanymi ograniczeniami.

Zgodnie z treścią art. 56 ust. 3a ustawy – Prawo energetyczne karze pieniężnej podlega ten, kto nie stosuje się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii, wprowadzonych na podstawie art. 11, art. 11c ust. 3 lub art. 11d ust. 3. Z powyższego wynika, iż zastosowanie względem powoda sankcji zależy od wypełnienia przez powoda dyspozycji z cytowanego wyżej przepisu, w postaci niestosowania się do ograniczeń w poborze energii. Nie ulega zatem kwestii, iż ustaleniu powyższego służy „plan ograniczeń”, o którym mowa w treści §8 wskazanego wyżej rozporządzenia.

Zgodnie z treścią z §8 ust. 1 wskazanego Rozporządzenia operatorzy oraz przedsiębiorstwa energetyczne opracowują plany wprowadzania ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej, z uwzględnieniem zasad określonych w art. 11 ust. 3 ustawy - Prawo energetyczne. Zgodnie natomiast z treścią ust. 2, plany ograniczeń dla energii elektrycznej określają wielkości maksymalnego poboru tej energii dla poszczególnych odbiorców i stopni zasilania. Plany te podlegają corocznej aktualizacji w terminie do dnia 31 sierpnia. Zgodnie z treścią ust. 3, plany ograniczeń i ich aktualizacje, o których mowa w ust. 2, podlegają uzgodnieniu z:

- 1) Prezesem Urzędu Regulacji Energetyki - jeżeli są opracowywane przez operatorów systemu przesyłowego elektroenergetycznego;
- 2) właściwym operatorem systemu przesyłowego elektroenergetycznego - jeżeli są opracowywane przez operatorów systemów dystrybucyjnych elektroenergetycznych lub operatorów elektroenergetycznych systemów połączonych.

W odniesieniu do wielkości planowanych ograniczeń powołania wymaga treść §9 wspomnianego rozporządzenia. Zgodnie z jego treścią, wielkości planowanych ograniczeń w poborze energii elektrycznej, ujęte w planach ograniczeń, określa się w stopniach zasilania od 11 do 20, przy czym:

- 1) 11 stopień zasilania określa, że odbiorca może pobierać moc do wysokości mocy umownej określonej w umowach, o których mowa w art. 5 ust. 2 pkt 1 i 2 oraz ust. 3 ustawy;
- 2) stopnie zasilania od 12 do 19 powinny zapewniać równomierne obniżanie mocy elektrycznej pobieranej przez odbiorcę;

3) 20 stopień zasilania określa, że odbiorca może pobierać moc do wysokości ustalonego minimum, niepowodującego zagrożeń i zakłóceń, o których mowa w § 3 ust. 4.

Z treści powyższego wynika przede wszystkim, że za opracowanie planu ograniczeń jak i jego aktualizację odpowiedzialny jest operator oraz przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie zaopatrzenia w ciepło. Plany ograniczeń i ich aktualizacje podlegają uzgodnieniu z Prezesem URE i właściwym operatorem.

Bezsporna była w niniejszej sprawie okoliczność, że w czasie wprowadzonych ograniczeń w odniesieniu do punktu poboru przy ul. (...) w G., powoda wiązała moc umowna w wysokości 4000 kW (k. 35-36 akt adm.), natomiast moc bezpieczna wynosiła wówczas 500 kW. Pomimo zawarcia nowej umowy plan ograniczeń nie został zaktualizowany, co wynika wprost z pisma OSD z dnia 8 kwietnia 2019 roku (k. 35-26 akt adm.). Powyższe oznacza, że wartość mocy umownej była nieaktualna w stosunku do wartości umówionej z powodem, która obowiązywała powoda w czasie wprowadzonych ograniczeń. Powyższe oznacza, że w okresie 10 - 12 sierpnia 2015 roku plan ograniczeń pochodzący z dnia 28 sierpnia 2014 roku zawierał wartości niezgodne z umową, a zatem wbrew treści §9 rozporządzenia. Wartość mocy umownej w 11 stopniu zasilania została określana nieprawidłowo, wbrew treści § 9 pkt 2 rozporządzenia, a tym samym wartości dotyczące stopni zasilania od 12 do 19 nie zostały określone w sposób zapewniający równomierne obniżanie mocy elektrycznej pobieranej przez odbiorcę. Powyższe jest o tyle istotne, że w myśl cytowanego wyżej §9 rozporządzenia, wielkości planowanych ograniczeń zawarte w planach ograniczeń określa się z uwzględnieniem wysokości mocy umownej określonej w umowie, przy 11 stopniu zasilania, zwłaszcza, iż stopnie zasilania od 12 do 19 (które według zbiorczego zestawienia były wprowadzone w dniach 10, 11, 12 sierpnia 2015 roku – k. 4-5 akt adm.) powinny zapewniać równomierne obniżanie mocy elektrycznej pobieranej przez odbiorcę. Warto tu też zauważyć, że poszczególne wartości w pozostałych stopniach zasilania, w przypadku uwzględnienia właściwej mocy umownej tj. 4000 kW, byłyby równomiernie obniżanie, jednak wartością wyjściową byłaby wartość 4000 kW, nie zaś 2200 kW. Tym samym należało określić jako niewystarczające działanie pozwanego, który wskazał w zaskarżonej decyzji, że: „Prezes URE miarkując wysokość kary miał na uwadze, iż:

- 11 stopień zasilania wprowadzony był w na okresy istotnie mniejszego ryzyka dla wystąpienia niedoboru w krajowym systemie energetycznym;

- przedsiębiorstwa przenosiły produkcję na porę nocną lub dni następujące bezpośrednio po 12 sierpnia 2015 r., tj. gdy obowiązywał 11 stopień zasilania;

stąd też odstąpiono od wymierzenia kary dla godzin, w których obowiązywał 11 stopień zasilania, a odbiorca nie przekroczył mocy umownej określonej w obowiązującej umowie.” (k. 11v). Wskazać tu należy, że w dniach 10 - 12 sierpnia 2015 roku wprowadzone były różne stopnie zasilania. Nie ulega też wątpliwości, że w przypadku wprowadzonych ograniczeń, w odniesieniu do obiektu powoda plan ograniczeń powinien służyć możliwości dostosowania się do tych ograniczeń, z uwzględnieniem charakteru tej działalności. Jak zasadnie zauważył powód w odwołaniu pozwany błędnie uznał, że powód miał możliwość uniknięcia naruszeń bez spowodowania wielomilionowych strat dla swojej działalności oraz dla środowiska naturalnego. Słusznie powód wskazał, że takie działanie spowodowałoby nieodwracalne skutki, jak np. zepsucie ponad 4 milionów kilogramów mięsa, znajdującego się w zakładowej chłodni. Należy tu też uwzględnić okoliczność, że jak wynika z treści zeznań strony powodowej, spółka jeszcze przed 2015 rokiem czyniła starania o przyznanie jej większej mocy energii elektrycznej z uwagi rozwój działalności. Ta okoliczność świadczy o tym, iż skoro w czerwcu 2015 roku doszło do zawarcia nowej umowy z powodem, w oparciu o którą przyznano powodowi niemal dwukrotnie wyższą wartość mocy umownej, wraz z zawarciem nowej umowy, oczywistą powinna być konieczność opracowania aktualizacji dotychczasowego planu ograniczeń. Oczywiście powinno być również to, że powód nie będzie w stanie, zwłaszcza w pierwszych dniach ograniczeń, doprowadzić do drastycznego obniżenia poboru mocy – tj. według wartości zawartych w planie ograniczeń z dnia 28 sierpnia 2014 roku, czyli w planie, w którym wartością wyjściową była wartość umowna o prawie dwukrotnie niższej wartości. Nie można też zatem uznać, że jedyną przyczyną braku aktualizacji planu ograniczeń było to, że: „Nie odnotowano również wystąpienia Odbiorcy z wnioskiem o zmianę planu” (k. 36 akt adm.). Wobec przyznania tak

znacznie wyższej mocy umownej (będącego skutkiem aktywnych działań powoda podjętych jeszcze przed 2015 roku), brak jest podstaw do przyjęcia, że brak aktualizacji planu ograniczeń z dnia 28 sierpnia 2014 roku, jest okolicznością, za którą powód ponosi odpowiedzialność.

Tym samym, plan ograniczeń z dnia 28 sierpnia 2014 roku nie mógł posłużyć pozwanemu do prawidłowego ustalenia wartości dokonanych ewentualnie przekroczeń poboru energii przez powoda w dniu 10 – 12 sierpnia 2015 roku.

W konsekwencji, brak było podstaw do nałożenia na powoda kary pieniężnej, wskazanej w punkcie 2 decyzji. Za powyższym przemawia również okoliczność, iż pozwany dokonał wymiaru kary ustalonej wprost proporcjonalnie do wartości ustalonego przez pozwanego przekroczenia. Tym samym, zarzut dokonania niewłaściwej oceny okoliczności faktycznych, podniesiony przez powoda okazał się uzasadniony.

Wobec powyższego, Sąd na podstawie art. 479⁵³ § 2 k.p.c. uchylił zaskarżoną decyzję.

O kosztach procesu, Sąd orzekł stosownie do wyników procesu na podstawie art. 98 k.p.c. Na koszty procesu po stronie powoda złożyły się: opłata od odwołania w wysokości 100,00 zł, koszt zastępstwa procesowego w wysokości 720,00 zł oraz koszt opłaty skarbowej od dokumentu pełnomocnictwa w kwocie 17,00 zł.

Sędzia SO Jolanta Stasińska